

ДО 35-РІЧЧЯ ПЕРЕМОГИ

К Р І З Ь Р О К И В О Г Н Е Н Н І

„Ніхто не забутий, ніщо не забуте“

(Закінчення. Поч. див. у газетах від 15, 20, 22, 24 березня, 1, 5, 12, 17, 24 квітня, 1, 3, 8, 13 травня).

Завершуємо розповідь про хвилюючі сторінки боротьби народних месників і антифашистів, які діяли в тимчасово окупованому Корці проти німецько-фашистських зайд.

Спогади учасників тогочасних подій, архівні документи допомогли відтворити картини героїчного минулого. Партизани і підпільники внесли і свій вклад у розгром ненависного ворога, наближаючи радісний день Перемоги.

Тридцять п'ять весен спликло буйною повинню, відзвеніло стоголосими пташиними співками від того дня, коли над зореносною столицею Радянської Батьківщини пролунали переможні салюти. Але ніколи не забудемо, якою ціною розгромлено фашизм, завше схилати мемо голови перед мужністю тих, хто повернув світові мир. Його маємо зберегти невтомною працею і пильністю, готовністю дати рішучу відсіч оудь-якому ворогові.

Як же склалася подальша доля героїв розповіді? Коли настала загроза провалу підпільної групи, що діяла на цукровому заводі, в одному із партизанських загонів з'єднання С. Ф. Маликова мужньо бився проти гітлерівців Іван Воловдін; пізніше пішов на фронт. В жорстокому бою під Бродами смертю хоробрих загинув активний учасник корецького підпілля, віддав молоді життя за те, щоб завжди сяяло сонце над Радянською землею і буйно колосилися пшениці.

Бойовий товариш І. Воловдіна Олександр Кор-

бань в окупованому Корці при допомозі місцевого майстра Степана Скоронного опанував фотосправу; ризикуючи життям, неодноразово знімав важливі стратегічні об'єкти фашистів; через зв'язкових півка потрапляла в партизанські загоны. У дні небезпеки, що нависла над підпільною групою, вимушений був також влитися в ряди народних месників.

Виконуючи завдання радянського командування, в січні 1944-го патріот знову пробирається в древнє місто і зафотографовує оборонні фортифікаційні споруди ворога, це допомогло спланувати і блискуче провести операцію по визволенню Корця від німецько-фашистських загарбників.

Потім продовжував боротьбу проти ненависного ворога у з'єднанні М. І. Наумова. В одній із своїх книг Михайло Іванович тепло згадує про відважного бійця. По війні поселився в місті Орджонікідзе. Далися взнаки важкі роки воєнного лихоліття — декілька років тому Олександра Пилиповича не стало.

Читачів, напевне, цікавить, як склалася доля легендарного партизанського командира А. М. Грабчака. Після війни партія направила Андрія Михайловича в Ровенську область. Тривалий час працював начальником Острозького райвідділу внутрішніх справ; боровся проти недобитків українських буржуазних націоналістів, закладав підвалини квітучого сьогодення на поліській землі. Важка хвороба підірвала здоров'я А. М. Грабчака. Герой Радянського Сою-

зу помер у Черкасах. Пішов із життя і корчанин А. П. Примаковський.

Як вже згадували, проживає у Львові, проводить велику військово-патріотичну роботу серед молоді персональний пенсіонер союзного значення, колишній керівник підпільної групи, що діяла на цукровому заводі, С. Л. Зіненко. Після війни комуніст закінчив педагогічний інститут, працював у пресі, на відповідальній роботі у народному господарстві.

Напередодні 35-річчя славної Перемоги в редакцію надійшов лист від Сергія Луквича. Вважаємо за доцільне його опублікувати:

«В декількох номерах газети «Жовтневій зорі» вдалося прочитати матеріал про діяльність груп опору в Корці в роки тимчасової окупації Ровенщини гітлерівцями.

Ваша ініціатива заслуговує всебічного схвалення, а тому дозвольте щиро подякувати за проведену важливу патріотичну роботу по розшуку і висвітленню в пресі імен тих, хто в тяжкі роки Великої Вітчизняної війни не схилив голови перед ненависним ворогом, а в міру своїх сил і можливостей при активній підтримці передової частини корчан, чинив опір окупантам і цим наблизив день перемоги над фашизмом...

Кристується нагодою, сердечно вітаю працівників редакції, всіх трудящих району з нашим великим святом — тридцятичиріччям від дня Перемоги над німецьким фашизмом.

**З повагою і вітанням
С. Л. Зіненко».**

У Львівському сільгоспінституті викладає доктор сільськогосподарських наук І. Т. Кутковець — наш земляк, через якого здійснювала зв'язок група С. Л. Зіненка з секретарем Ровенського підпільного міськкому партії Т. Ф. Новаком.

Окремо хочеться мовити і про А. І. Шевченка, котрий боровся з ненависним ворогом аж до визволення Корця, потім працював уповноваженим Радянської влади у нашому місті, заступником голови райвиконкому. Зараз пенсіонер проживає у м. Дунаївці на Хмельниччині. Андрій Іванович не пориває зв'язків з корчанами, зокрема листується з бойовою подругою по антифашистській боротьбі, на-

шою землячкою Г. Ф. Павловською (Петриковець).

Мирну професію обрав і В. А. Квітницький. По війні Вячеслав Антонович закінчив історичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка. Персональний пенсіонер союзного значення працює в Києві, в обласному правлінні охорони пам'яток історії і культури. Герой Радянського Союзу В. А. Квітницький проводить велику громадську роботу, мріє ще раз побувати в Корці, стрітися з бойовими побратимами.

Про повоєнне життя робітника цукрового заводу П. Ф. Захарчука вже розповідали. А до цього Петро Федорович майже двадцять років сумлінно трудився в Пилипівському лісництві, оберігав ліс, в якому колись партизанув. Земляки неодноразово обирали його депутатом сільської Ради. Ветеран праці був відзначений нагрудним знаком Міністерства сільського господарства за заслуги в лісовій охороні.

...Не всіх учасників антигітлерівської боротьби вдалося розшукати, далеко не все розповіли і про героїчну боротьбу земляків в чорні дні фашистської окупації. Дуже мало знаємо про життя партизанського комбата М. О. Тополя, наших земляків, вільваних підвизників «Червоного фуґасу» В. Коллубовського і С. Михайловського, підпільників інженера А. Бойка, В. Балюру, П. Плескочова та інших. Просимо «червоних слідопитів» вклучитися в пошук героїв-земляків, допомогти зібрати матеріал про їх життя, а очевидців цих подій — поділитися спогадами про звиятжну минувшину. При вашій допомозі зможемо відтворити нові сторінки антифашистської боротьби місцевих патріотів, зокрема повідати про зв'язки корчан із партизанами загону «Месник», яким командував чекіст Д. М. Медведєв, і легендарним розвідником М. І. Кузнецовим.

«Ніхто не забутий, ніщо не забуте». Ці священні слова набатом стукують у серцях сучасників.

**А. МАРЦЕНЮК,
А. ПАВЛОВСЬКИЙ.**

**Заст. редактора
С. КРАВЧУК.**